

פרוטוקול מס. 32

מישיבת ועדת הכספים, שהתקיימה ביום חמישי,
י"ב בניסן תשל"ד - 4.4.74, משעה 10.00.

(בחל-אביב, בבנק ישראל)

נ ו כ ח י ס - חברי הוועדה:

י. קרגמן - היו"ר
ע. אמוראי
א. אפרת
ש. ארליך
י. בדר
צ. גרשוני
י. גולן
ב.צ. חלפון
א. מלמד
ע. פיינרמן
י.ש. פלומין
ג. פת
ד. קורן
ח. קורפו
נ. קצב
ז. שובל
א. שוסטק
מ. שחל

מוזמנים:

י. עירוני - מנכ"ל משרד הבטחון
חא"ל י. אלרון - היועץ הכספי לרמט"כל
ח. גבתון - מנכ"ל משרד התיירות
ד. שטאוב, מ. וינטר, גב' ש. מושכל - משרד האוצר

מוזכיר הוועדה:

א. קרשנר
א.נ. פלוג
שולמית פרג

היועץ הכלכלי לוועדה:

ר ש מ ה :

- בסדר-היום:
- (א) מסירת עבודות ע"י משרד הבטחון לחברת שירותי הנדסה בישראל;
(ב) חשבונות הכיבוד והאירוח של מנכ"ל משרד התיירות;
(ג) צווים לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה - אגרות חוב של מנפיקים שונים) - (מכתבי שר האוצר מיום ח' בניסן תשל"ד - 31.3.74);
(ד) קביעת סכום ניכוי מן השווי של דירות מגורים (חוק מס רכוש וקרן פיצויים) - (מכתב שר האוצר מיום י"א בניסן תשל"ד - 3.4.74);
(ה) הקמת ועדת משנה לענייני ביטוח לאומי.

(הדפים מ-2 עד 12 ועד בכלל, הודפסו
כמקובל לגבי חומר סודי - הקצרנית ש.פ.)

היו"ר י. קרגמן:
אנחנו מקבלים בברכה את מר גבתון,
שאותו אנחנו מכירים מ"קול-ישראל".

היה מאמר בעתונות, ולאחר מכן פנה אלינו
שר התיירות ובקש שתינתן אפשרות
למנכ"ל משרד התיירות כמה
דברים להבהרה.

בבקשה.

ח. גבתון:
אדוני היושב ראש, חברי הוועדה!

במכתבו מיום 26.11.73 החזיר לי חשב המשרד,
מר פרנס, רשימה של חשבונות אש"ל ואירוח בעד התקופה מ-11 באוקטובר עד
9 בנובמבר 1973 שהסתכמה ב-4162.95 ל"י.

כפי שכתב אחר כך מר פרנס לחשב הכללי ולי,
"הוצאות המנכ"ל לפי החשבונות שקיבלתי היו כולם בגדר החוק". אך הוא
מוסיף "אני מתנגד לחוק בצורתו הנוכחית". במקום אחר באותו מכתב - "האמת
היא שהוויכוח הוא לא בינו לביני (כלומר, בין המנכ"ל לבין מר פרנס) אלא
ביני (כלומר מר פרנס) לבין החשב הכללי. כביטוי להתנגדות להוראות הכלליות
הקיימות".

למעשה, אחרי שהחשבונות הועברו לחשב
הכללי ושולמו, ונבדקו עתה לפי בקשתי ע"י הגזברות, נחברר כי בעד התקופה
של החודש השלם מ-10 באוקטובר עד 9 בנובמבר 1973, הסתכמו כל החשבונות
שנחתמו על ידי מטעם המשרד בסך 4256.64 ל"י.

בסך הכל התאכסנתי במלונות בתל-אביב באותה

תקופה - 27 לילות.

מאחר שבוועדה הוזכר גם הסכום של 6000 ל"י,
הרי שעלי להבהיר כי הוא מתייחס לא לתקופה האמורה, אלא לחודשי אוקטובר-
נובמבר כולם. הסכום המדויק הוא 5971.92 ל"י. בעתונות הוזכר גם סכום
של 8000 ל"י, אולם סכום זה מצוץ מן האצבע, והוא בא כנראה רק כדי להגדיל
את תורת הגוזמה ולהאדירה.

בהסברת ההוצאה אתייחס לתקופה הנדונה
במכתבי החשב שביחס אליה ערכה הגזברות ניתוח מדויק. לפי בקשתי הכינה
הגזברות פירוט של כל ההוצאות לפי המסעדות והמלונות שבהם מדובר, וכך
רשימת ריכוז ההוצאות. ברצוני להתעכב על רשימה אחרונה זו: היא מורה
כי על אירוח במסעדות הוצאתי באותה תקופה 1037.70 ל"י, ואילו במלונות
ההוצאות הן כדלהלן: לינות - 1101.89 ל"י; טלפונים - 789.35 ל"י;
ארוחות, קפטריה ושונות - 942.70 ל"י; אירוח הקבוצה הדנית - 385.00 ל"י.
בסך הכל במלונות באותו חודש - 3218.94 ל"י.

לסיכום: א) ארחתי את "הקבוצה הדנית" - זו
היתה קבוצת מנהיגים של המחתרת הדנית שהיתה הקבוצה הראשונה מחו"ל שהגיעה
בתקופת המלחמה כמשלחת רשמית, והיה לנו ענין מיוחד להד שיהיה בחו"ל לביקורת
של קבוצה זו ולסירה בארץ על אף המלחמה.

ב) ארחתי בתשעה מקרים במסעדות בירושלים
וכדאי לבדוק את התאריכים של אירוחים אלה: רובם ככולם היו אחרי הפסקת
האש; רק ב-20.10.73 ארחתי צוות טלביזיה שבדי שלצורך הראיון אתו באתי
במיוחד לירושלים וההשקעה היתה ודאי כדאית כי קבלתי אחר כך הדים מצויינים
על הכתבה שהופיעה בעקבות זאת בטלביזיה השבדית. רשימה זו משקפת גם את
העובדה כי בחום המלחמה הבאנו באורח מזורז סוכני נסיעות ומארגני תיירות
נבחרים על מנת להחיל ולהניע את תנועת התיירות שהופסקה בזמן המלחמה.

כך ארחנו את ראשוני ראשי הציבור היהודיים שבאו מחו"ל כדי להחיות את התיירות היהודית המאורגנת.

ברצוני לומר דבר כללי יותר: אדרבה, בואו נחליט שלא עושים את זה, כי יש אירה כזו בארץ, ואל נעשה אירוטים. אולם, בענין התיירות אי אפשר בלי זה, משום שלתיירות יש הרגל, ורואים מה שניחן בארצות אחרות. לדעתי, ענין האירוח לפחות חייבים לתת להם. התיירות, לצערי, מוכרחה להשתמש בכמה סממנים שהם מסחריים, שאותם אנחנו צריכים לעשות. למעשה, אנחנו מעבירים עשרות אלפי דולרים, ומשלמים לסוכני התיירות. הכסף הוא לא שלנו, אלא של אל-על, וזה נעשה מתחת לשולחן. אנחנו מעבירים כסף זה של אל-על. אנחנו, שמעודדים התיירות, מותר לנו לעשות את זה. זו פעולה שחורגת מהתקציב. זה נעשה ע"י מחלקת האירוח, וזה לא נרשם, לאושרי, על המנכ"ל. אני יכול לקחת עוד איש אחד של המשרד ולחתום. אין לנו ברירה. אנחנו חייבים לעשות דברים אלה, וזה חלק מהעבודה שלנו.

זאת ועוד: אין בכלל אירוטים במסעדות בתל-אביב, כי אירוטים אלה התקיימו במלון שבו התאכסנתי, וכך יש לקרוא את הסכום של 942.70 ל"י שהוצא על ארוחות ואירוח בקפסריה המופיעים בפירוט זה.

כדי להעמיד סכום זה בפרופורציה הנכונה, אולי כדאי להעיר שאילו בקשתי לעצמי את האש"ל המקובל בעד 27 ימי שהות מחוץ לעיר מגורי, הייתי זכאי אישית לסכום של למעלה מ-500 ל"י, ואילו כאן מדובר על הוצאות כוללות של 942 ל"י. אני מקווה כי ברור שאישית לא דרשתי ולא קבלתי אפילו פרוטה שחוקה אחת.

עד כאן הצד הפורמלי, והמספריים. אולם לאחר שניתנה לי ההזדמנות להופיע בפניכם, אבקש ברשות היושב ראש לומר גם כמה דברים יותר עקרוניים:

ראשית, האירוח של אנשי תעשיית התיירות מחו"ל: כתבי התיירות, סוכני התיירות וראשי קבוצות וענפי תיירות אחרים, הוא כלי עבודה הכרחי בעבודתו של מנכ"ל משרד התיירות. הממשלה והכנסת הכירו בכך על ידי שתקציבו בתקציב המשרד למעלה מחצי מיליון לירות לצרכי אירוח בארץ; סכום דומה לפחות נמצא בתקציבי הלשכות שלנו בחו"ל. הממשלה נתנה גם בשטח ספציפי זה סמכויות חתימה למנכ"ל, נוסף על השר וסגן השר.

מכל מקום, המדובר לא בהוצאות אישיות - אלא בהוצאות לצורך מילוי המשימות המוטלות על משרד התיירות;

(ב) כל ההוצאות נעשו במסגרת ההוראות המחייבות של החשב הכללי, ולא היתה מרוכה בהן שום טובת הנאה פרטית;

(ג) כל הוצאות האירוח הוצאו במסגרת התקציב הנועד לאירוח;

(ד) עקב צרוף של נסיבות שנבעו ממצב החרום: חברות בוועדת מל"ח עליונה, והשתתפות בישיבותיה מדי ערב, ההאפלה בדרכים, היכוז התיירים והעתונאים הזרים במלונות בתל-אביב - שהייתי, דוקא בחודש אוקטובר, 5-6 ימים בשבוע בתל-אביב, במקום 1-2 ימים במוצע בזמנים רגילים;

(ה) בשל המשבר שפקד את תעשיית התיירות עקב המלחמה, היתה דוקא התקופה של שלהי אוקטובר וחודש נובמבר, תקופה של מאמץ מוגבר בכל השטחים לשיקומה של התיירות לישראל. מאמץ זה/השחקף גם בשטח האירוח של ראשי תעשיית התיירות בחו"ל, הן מבחינת הזמן והן מבחינת החקציב שהוקדשו לכך. למנכ"ל המשרד נועד באורח טבעי מקום מרכזי במאמץ זה.

א. אפרת:
אני חושב שהעתונות נטפלה ללא כל טעם לענין זה. אני עקבתי אחרי מאמצי מועצת

התיירות, שאני חבר בה ---

היו"ר י. קרגמן:
כל הענין של אל-על הוא ענין סודי, ולא לפרסום. לפני שנים יוסף ספיר ז"ל טיפל בזה. אינני זוכר באיזו כנסת טפלו בענין זה. אל-על טענה שאם לא תמשיך לנהוג כך, אז לא תהיה תעופה ישראלית. כל הדבר היה בבחינת ג'ונגל.

מכל מקום, כל הדברים שנאמרו פה ע"י המנכ"ל, התפרסמו. אבל ענין אל-על לא.

א. אפרת:
אפשר להרוס כל חלקה טובה. אין ספק שהדברים נופחו. אני מכבד בקורת ציבורית. מי שעקב אחרי זה, יכול לגלות חרדה, שכן זה עלול להרוס כל חלקה טובה. זה נופח בצורה בלתי מתקבלת על הדעת.

למעשה, אני עקבתי אחרי פעולות התיירות. התיירות נהרסה. אני רואה כי ממש מערערים תחת אפשרויות של העבודה. אני, במקומו של מר גבתון, לא הייתי יודע כיצד לפעול. אני מצטער מאד שלא אמרתי את זה בישיבה הקודמת. הוועדה צריכה להצטער שכן נהגו במנכ"ל משרד התיירות בתקופה שמשרד התיירות עמד במצוקה.

ז. שובל:
אני מצטרף לחלוטין עם הדברים של ח"כ אפרת.

אנשים שרוצים לעסוק בתיירות, ושעוסקים בזה, ינהגו לפי הנוהלים המקובלים. אתה לא יכול להביא את האנשים למסעדה גרועה. אני מבין מר גבתון שהוצאות האירוח היו רובן, או כולן, בקשר לאירוח אנשי תיירות, שכולם באו מחו"ל. ולא הייתי נכנס לזה.

אולם ברצוני לשאול: האם קיימים במדינה קריטריונים לגבי הפקידות הבכירה ושרים כשהם נמצאים בעיר אחרת, באיזה סוגי בתי מלון להתארח?

על כל פנים, אני לא מאשים את מר גבתון.

ג. פת:
אני מזדהה עם הדברים שנאמרו ע"י קודמי. יש בזה זריקת בוץ, ואחר כך לך ותמנע את הדברים. אילו לא היה מתפרסם הענין הזה שיהיה בדיון בוועדת הכספים, אז היינו מסתפקים בשמיעת ההסברים של מנכ"ל משרד התיירות, וכך מסיימים. אולם, מאחר שזה פורסם, אז שייאמר שהכל היה סביר.

לאור ה"לינץ" שרוצים לעשות לעובד מדינה, אני חושב שמגיע למשרד התיירות לומר מלה טובה.

בתחילת דברייך, מר גבתון, הערת הערה חמורה - לדעתי, חשב המשרד לא צריך להיות "בעל-בית", ולהפוך את זה ל"קייס" פומבי. איזה יחס זה? מה זאת אומרת שהוא איננו מסכים לחוק? שהוא יתפטר! אני חושב שהנושא הזה צריך בהחלט להמסר לנציבות שירות המדינה, ולראות אם הפקיד הזה פעל בהתאם למה שהוא למקובל. מדוע הוא לא מסכים לחוק.

מ. שחל:

אני מציע לוועדה שאנחנו לא נשים את עצמנו לשופטים. אני חושב שזכותה של הוועדה לשמוע הסבר, ואחרי זה היא יכולה לקבל אותו או לא. אבל לא מתפקידנו לבסוק ולקבוע מה שפקיד זה עשה או לא עשה. לא מעניינים פקיד אם לא שומעים את הצד שכנגד.

אני חושב שההסבר שניתן הוא סביר, ולדעתי טוב נעשה שהדבר הזה קבל תשובה. אבל הייתי מבקש לשמוע תשובה כללית - לגבי ההוראות הכלליות של החשב הכללי: כאשר מנכ"ל משרד חותם, אין נכנסים לבדיקת הדברים שהוא מגיש. למעשה, זה אישור. לגוף ההוצאה עצמה לא נכנס החשב הכללי. כאן הייתי רוצה לבקש לשמוע אם קיים נוהג במשרד התיירות, ואני מניח שנוהג שקיים במשרד התיירות טוב גם למשרד אחר. האם בעת הגשת קבלות הוא מפרט למה היחה ההוצאה, לרבות שמות?

ח. קורפו:

קודם כל, ברצוני להסתייג מהצעתו של ח"כ פת, כי אנחנו לא יכולים להאשים ולא לזכות. למעשה, אנחנו בקשנו את השר להופיע בוועדה. (היו"ר י. קרגמן: השר אינו יכול לתת נתונים)

אני יכול לקבל את ההסברים. מכל מקום, השר היה צריך להופיע בעצמו, או לוותר על זה.

לעצם העניין, אני מציע לא להתייחס לא לגנאי ולא לתת לזה מחמאות. מה שאומר ח"כ פת זה יכול להיות נכון או לא נכון. לכן אני מציע לא לומר ולא כלום בעניין זה.

ע. אמוראי:

נכון אמר מנכ"ל משרד התיירות, שלתיירות יש חוקים משלה. כן הוא אמר, כי אנחנו עומדים במצב קשה מאד בנושא זה.

משליחות של הכנסת אני יודע, שכאשר באים נערים אז יכולים לארח אותם באכסניות נוער. אבל כשבאים נציגי משרדי חוץ, זה אחרת. אני מודה כי לקחתי אותם לבית מלון, וזה היה בקשר לחלופי נוער. לקחתי אותם לבית מלון של 3 כוכבים, ואז היחה תלונה למשרד החוץ שלנו בגרמניה, כי הם כאילו נפגעו. לי היה אי נעימות מזה.

ועוד הערה: ועדת הכספים, ממילא, לא יכולה להיות פטורה מעניין זה. לדעתי, לא יכול להיות שחשב של משרד יערער על סמכויות של שר. יש סדר. יש משהו ממשלתי. אינני יודע אילו שיקולים היו לחשב המשרד. אם יש למשרד מדיניות, הוא יכול לקבל אותה, או להתפטר.

כל העסק הזה הפך להיות ציבורי. צריך להיות מישהו בנציבות אשר יטפל בזה, וזה לא יכול להשאר במצב בו נתון היום.

ש. ארליר:

אני מתנגד לזה שהוועדה לא תסכם משהו בעניין זה, כי אי סיכום זה סיכום שלילי. (ב) אם אנחנו רוצים לפתח תיירות, אז אל נטפל בדקדוקי עניות. אני מצטער שוועדת הכספים נגדרה בעניין זה. לכן אני תומך בהצעת ח"כ פת.

ח. גבתון:
 לשאלתו של ח"כ שחל: נכון שלפי הוראות של החשב הכללי - מנכ"ל, סגן שר ושר, חתימתם זה אישור סופי. חשב המשרד שאל בענין זה, ואחר כך הוא ערער על כך. הוא קבל תשובה שזהו החוק. אבל מאז אני חותם על קבלות, ואני עושה זאת קצת תחת לחץ, כי יש עתונות, דוקא מהגדולים והחשובים, אשר לכתביהם אין לקבל טובת הנאה, והם מגישים חשבונות. כאשר אני שואל ורושם את שמו של העונאי, אז פעם שניה הוא אינו יושב אתי. יוצא איפוא שאני קודם כל צריך לחתום.

אני בטוח שבמקרים אחרים אין חובה כזו. בכל זאת שאלתי בענין זה, ואמרו לי שאין צורך. על כל פנים, במידה שזה תלוי בי, אז אני רושם את השמות. אבל כללית, לא רושמים.

היו"ר י. קרגמן:
 בעוד כמה שבועות יהיה לנו דיון על תקציב משרד התיירות.

אני חושב שעצם הדבר שאנחנו שמענו את הדברים שנאמרו כאן ע"י מנכ"ל משרד התיירות, ואנחנו נפרסם את הדברים שנאמרו על ידו, את תמצית דבריו - הרי שאני חושב כי בזה עשינו עבודה חשובה. כל הדברים הנוספים יובאו לבקורת, ובצדק. ועדה ציבורית לא יכולה לקבוע משקו, או לומר דברי הערכה. אבל כאשר נדון בדו"ח השנתי, נאמר משהו בענין זה. אני חושב שזה חיובי, ואנחנו נפרסם את הדברים כפי שנאמרו. בקשתי מר גבתון לתת לנו את תמצית דבריו, והמזכיר ימסור אותם לפרסום.

אני לכך מציע טיכום כזה - שהוועדה שמעה הסברים מפי מנכ"ל משרד התיירות על חשבונות הכיבוד והאירות שהוצאו על ידו.

תודה רבה.

(מר גבתון עוזב את הישיבה)

נ. קצב:
 ברצוני להעיר הערה: אני מתפלאה כיצד אפשר לומר דברים בפני אדם שיושב בתוכנו, מגיש דו"ח, אומרים לו תודה, וזהו. לא בפני האדם יכולים לדבר עליו. אם צדק או לא צדק, אני הייתי מוגבלת. אני חושב, שאם אדם בא לכאן, והוא האובייקט, שומעים אותו, אומרים לו תודה - זהו מה שעשינו היום.

היו"ר י. קרגמן:
 כך אנחנו נוהגים. אנחנו לא חוששים. אבל אנחנו נדון בהצעתך.

ח. קורפון:
 אני מבין את הערתה של חברת הכנסת קצב. אני חושב שלא נהגנו בתכונה, כי אי אפשר לדבר בנוכחותו של אדם. מבקשים מהשר הסבר על פקיד, אז הוא שולח אלינו את אותו פקיד.

היו"ר י. קרגמן: יכולת לדבר בנוכחותו. אני הודעת כי שר התיירות בקש ממני לשמוע את מר גבחון, ואני הסכמתי, וכך אף עשיתי.

ג. קביעת סכום ניכוי מן השווי של דירות מגורים (חוק מס רכוש וקרן פיצויים) - (מכתב זה האוצר מיום ח' בניסן תשל"ד - 31.3.74):

היו"ר י. קרגמן: אני מציע 80 אלף ל"י במקום 60 אלף ל"י.

ג. פת: סכום זה של 80 אלף ל"י מטעה, כי זה צמוד לאינדקס. אני יודע מה נעשה במשך 3-4 חדשים האחרונים. לכן אני מציע להגדיל את הסכום. אילו היינו מתקנים את הסכום כל שנה, אז הייתי אומר שנחכה לשנה הבאה ואז נתקן. (היו"ר י. קרגמן: אנחנו יכולים לתקן)

אנחנו מעריכים את עליית האינדקס, ובלירות זה יעלה הרבה יותר. אנחנו לא נעשה עוול לאומר, אלא נעשה צדק אם נעלה ל-100 אלף ל"י.

ד. קורן: האם יש אבחנה בין אזורים שונים?

ד. שטאוב: אי אפשר לעשות אבחנה.

י.ש. פלומין: האם הכוונה היא לדירות שנמכרו באוקטובר 1973? (תשובה: כן.)

י. בדר: החוק מדבר על שנת שומה, ולא שנת בנייה. יש הוראות בעניין זה. א) השומה היא כל חמש שנים; ב) מותר לעשות שומה גם בתוך 5 שנים, וגם לדרוש שומה חדשה; ג) העלאה של הפטור חלה רק לגבי אותן דירות שהשומה שלהן תיעשה ב-1973. ואם היא נעשתה ב-1973, אז צריך לחכות 5 שנים עד שיהיה פטור של 60 אלף ל"י. מזה נובע כך:

אני יכול לדרוש בכל יום שיעשו לי בדירה שלי ברמת-גן שומה מחודשת. אני יודע שאקבל 60 אלף ל"י פטור. או שאני יכול להסתפק בשומה ישנה, ואז אקבל 30 אלף ל"י. השיטה הזו לא נוחה לי. לדעתי, זו שיטה לספקולציה.

אם עשו לי שומה בשנת 1960, אז בין 1973 ל-1974 אני יכול לחשוב שההפרש של השומה לא חהיה גדולה כמו הפרש הפטור. לעומת זה, אם עשו לי שומה ב-1971, אז אני עושה לי ספקולציה אחרת. כלומר, במקום שיטה אחידה יש לי 10 שיטות.

אילו החוק היה אומר שפעם אחת עושים שומה וחו לא, הייתי מביין. אבל יש כאן שינוי של שיטות. (ד. שטאוב: בתנאי שיש עליה של 20%). הדבר לא נראה לי.

אם כן, אז אני מסכים ל-80 אלף ל"י.

לדעת, מוטב להשאיר את ההערכה הנמוכה.
אבל אני תומך בקביעה הזו של 80 אלף ל"י.

ח. קורפן:

לאשר סכום ניכוי מן השווי של דירות מגורים
(חוק מס רכוש וקרן פיצויים), בתיקון הבא:
בסכום "60.000 ל"י" יבוא "80.000 ל"י".

ה ו ח ל ט

ד. ועדת משנה לענייני ביטוח לאומי:

אני מציע שוועדת המשנה לענייני ביטוח
לאומי תהיה מורכבת מחברי הוועדה הבאים:
ע. פיינרמן - יושב ראש, ע. אמוראי,
י.ש. פלומיץ, ח. קורפן, מ. שחל.

היו"ר י. קרגמן:

ה. צוויט לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) - אגרות
חוב של מנפיקים שונים: (מכתבי שר האוצר מיום
ח' בניסן תשל"ד - 31.3.74) -

י. בדר: אני לא יודע מה הכוונות אלה. לשם מה?
לשם מי? לייצור? לחקלאות? במקרה
האחרון, אם זה לא במסגרת הנחיות כלליות, אני דורש בירור על השיטה.

למטרת הפקדה למימון התקציב.

מ. וינטר:

בתחילת שנה זו אישרה הוועדה ערביות
המדינה להלוואות שיינתנו לחברת החשמל מאמיסיות של אגרות חוב, שהיא
הייתה מוכרת לחברות ביטוח. (י. בדר: מי נותן הלוואות?)

ועדת הכספים אישרה מתן ערבות המדינה
להלוואות לחברת החשמל מסוג ב' ברירה. היו שינויים בתנאי אגרות
חוב במשק, ועכשיו אני צריך אמיסיות שיחליפו את האמיסיות שישנן.
(י. בדר: אני לא מבין ולא כלום.)

היו"ר י. קרגמן: נותנים הלוואות רק לחברת החשמל.
לחברת החשמל אישרנו הוצאת אמיסיה בתנאים
שהיו באגרות חוב. (ח. קורפן: מחוק את המלים "מכוונות ע"י האוצר",
ובמקום הכתוב "לחברת החשמל".)

האם זה נעשה באמצעות בנק הפועלים?

י.ש. פלומיץ:

מבחינת העלות לחברה אין משמעות. בנק מסחרי
הוא הגוף למתן הלוואות.

מ. וינטר:

אני אומר שאמיסיה מכוונת לחברת החשמל,
וכאן אני מבקש לתת לנו את כל המידע,

י.ש. פלומין:

ולא רק בקשר לזה.

אני מציע שיהיה כתוב פה "חברת החשמל".

היו"ר י. קרגמן:

ה ו ח ל ט - לאשר צווים לגבי אמיסיות של:

- (1) "חשתי" הנפקות בע"מ, סידרה 9 (30 מיליון ל"י);
- (2) "חשתי" הנפקות בע"מ, סידרה 10 (10 מיליון ל"י);
- (3) חברה להשקעות של בנק לאומי בע"מ, סידרה 119 (25 מיליון ל"י);
- (4) בנק יעד לפיתוח חקלאי בע"מ, סידרה 75 (25 ל"י);
- (5) בנק אפוחיקאי כללי בע"מ, סידרה 90 (25 מיליון ל"י);
- (6) מימונים, חברה פיננסית של בנק לאומי בע"מ, סידרה 30 (25 מיליון ל"י);
- (7) בנק לפיתוח ולמשכנתאות לישראל בע"מ, סידרה 51 (15 מיליון ל"י);
- (8) בנק לפיתוח ולמשכנתאות לישראל בע"מ, סידרה 52 (30 מיליון ל"י);
- (9) מירב, בנק משכנתאות וחסכוניות בע"מ, סידרה 8 (10 מיליון ל"י).

כמפורט במכתבים הנ"ל.

לגבי "חשתי" הנפקות בע"מ, סידרה 10 (10 מיליון ל"י) - הוועדה
רשמה לפנייה כי ההלוואות מכוונות לחברת החשמל.

חודה רבה, וחג שמח. הישיבה נעולה.

היו"ר י. קרגמן:

הישיבה ננעלה בשעה 13.00.